

Denne Fremgangsmaade blev afvist af Regeringen, og Eksporterhvervene maatte vedvarende alene bære den tunge Byrde.

Det andet Middel, som Mindretallet tilraadede at anvende, var en valutarisk Tilpasning, for derigennem at opnaa en Lettelse for Eksporterhvervene, der gennem en Sænkning af Landets Mønt vilde opnaa forøgede Indtægter i Kroner uden tilsvarende Stigning i Produktionsomkostninger.

Anvisningen mødte i Begyndelsen afgjort Modstand hos Regeringen.

En tredje Udvej til at forøge Erhvervets Indtægt, der i betydelig Grad er benyttet i andre eksporterende Landbrugslande, er Prishævningen paa Hjemmemarkedet.

Denne Vej er selvfølgelig ogsaa her farbar, men Resultaterne kan dog aldrig blive tilstrækkelige i et Land som vort, hvor Hjemmeforbruget er lille i Sammenligning med Eksporten, men i en trang Tid maa alt tages med for at naa frem mod det attraaede Maal: nogenlunde erhvervs-politisk Ligestilling mellem Landbrug og andre Erhverv.

For længe opretholdt Regeringen sin Modstand imod Anvendelsen af de anviste Midler; først i Januar 1933 opnaaedes de første væsentlige Resultater vedrørende den valutariske Tilpasning i Forbindelse med Sænkning af Udgifterne til Renter og Ejendomsskatter til Amtet samt Tilsagn om gennem Landbokommissionen at faa tilvejebragt et Grundlag for en Ordning af Hjemmemarkedets Forsyning med Henblik paa Prishævning samt at skabe en bedre Fordeling af „Goderne“ mellem de forskellige Produktionsgrene inden for Landbruget.

I Løbet af 1933 sporede en Bedring i Kraft af de gennemførte Foranstaltninger, men ikke tilstrækkelig, særlig som Følge af, at Prisfaldet paa Eksportprodukter fortsatte.

I December 1933 fandt en Udvidelse Sted af Lovgivningen vedrørende Hjemmemarkedets Forsyning; men denne var ikke fast og maalsikker nok til at fremtvinge tilstrækkelig Forbedring af Landbrugets økonomiske Stilling; tværtimod forværredes

Mejeribrugets Stilling yderligere som Følge af det voldsomme Fald i Smørprisen i de første Maaneder af 1934, hvilket var Resultatet af de overmægtige Tilførsler til Europa fra oversøiske Lande.

Dette har medført, at Mejeribrugets Indtægter paa Hjemmemarkedet er meget stærkt forringet, idet nævnte Fald i Smørprisen har medført, at de her i Landet brugte Mejeriprodukter er leveret til en yderligere formindsket Pris, omend Prisfaldet for det enkelte Produkt — Smørret — er standset ved den ansatte Minimalpris af 210 Øre pr. kg, der dog ikke dækker Produktionsprisen. Eksportvilkaarene er overordentlig vanskelige i Henhold til den overalt herskende Afspærrings- og Kontingenteringspolitik.

Indskrænkning i Produktionen af Landbrugsprodukter kan kun ske i nogen Grad, da Omsætning af Jordens Afgrøder dog maa ske i fuldt Omfang, ligesom det i højeste Grad er i andre Erhvervs og Beskæftigelses Interesse — for at skaffe den nødvendige Valuta til Indkøb af Landets Behov af Varer udefra —, at vor Eksport opretholdes i fornødent Omfang.

Gennem Kriseaarene har man Tid til anden erkendt, at den Ulighed, der erhvervsmæssig set er til Stede for Landbruget i Sammenligning med andre Erhverv, ikke kan opretholdes, ligesom man maa erkende, at Landbruget har Krav paa, som andre Erhverv, at faa de Produkter, der leveres til Hjemmemarkedet, betalt med Priser, der svarer til det indenlandske Prisniveau. Endvidere at Landbruget faar Adgang til i videst muligt Omfang at forsyne Hjemmemarkedet med Produkter af indenlandsk Oprindelse fremfor Produkter, der er oparbejdet af indførte Raastoffer.

Denne Ligestilling med andre Erhverv med Hensyn til Hjemmemarkedets Forsyning mener Landbruget at have retfærdigt Krav paa, saa længe som Selvforsynings-, Kontingenterings- og Afspærringspolitikken er bestemmende for vore Afsætningsvilkaar.

Gennem Kriseaarene har Regering og Rigsdag paa vilkaarlig Maade grebet ind i Landbrugets Produktionsvilkaar, hvorved